Nr 258.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående lönereglering för vissa professorer vid konsthögskolan och vissa tjänstemän vid konjunkturinstitutet m. m.; given Stockholms slott den 21 april 1939.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att

dels godkänna härvid fogat förslag till kungörelse angående ändrad lydelse av 54 § 1 mom. civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939,

dels ock bifalla de förslag i övrigt, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

kungörelse angående ändrad lydelse av 54 § 1 mom. civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8).

Härigenom förordnas, att 54 § 1 mom. civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 skall erhålla följande ändrade lydelse:

54 §.

Åttonde huvudtiteln.

1 mom. Akademien för de fria konsterna med konsthögskolan.

Ferier.

1. Lärare vid konsthögskolan, med undantag av föreståndaren för institutet för materialkunskap, tillika lärare i materialkunskap, äger årligen i stället för semester åtnjuta *ferier* å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas.

Ersättning för bostad, bränsle och lyse.

2. Tjänsteman, åt vilken anvisats bostad i akademiens hus, skall för begagnande av dylik bostad jämte förmån av bränsle och lyse till akademien erlägga ersättning med belopp, som fastställes enligt de i 42 och 44 §§ stadgade grunderna.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1939.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 april 1939.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, ENGBERG, SKÖLD, QUENSEL, FORSLUND, ERIKSSON, STRINDLUND.

Efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, förslag till avlöningsbestämmelser för vissa professorer vid konsthögskolan och för vissa tjänstemän vid konjunkturinstitutet jämte därav föranlett förslag angående ändrad lydelse av 54 § 1 mom. civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939. Föredraganden anför:

Genom beslut den 20 januari 1939 uppdrog Kungl. Maj:t åt *1936 års lönekommitté* att, med beaktande av vad i propositionen till 1938 års riksdag, nr 204, angående omorganisation av konsthögskolan anförts, uppgöra förslag till lönebestämmelser för professorerna vid konsthögskolan i arkitektur, målning, teckning och skulptur. Vidare överlämnades till lönekommittén genom Kungl. Maj:ts remiss den 11 februari 1939 en av nämnden för konjunkturinstitutet den 9 februari 1939 dagtecknad framställning angående anslag till institutet i fråga för budgetåret 1939/40, för att tagas under övervägande i samband med fullgörandet av kommitténs uppdrag beträffande lönebestämmelser för omförmälda professorer vid konsthögskolan. Sistnämnda framställning innehöll bland annat förslag om åvägabringande av en mera fast organisation av institutets verksamhet.

Till fullgörande av det lönekommittén sålunda meddelade uppdraget har kommittén med utlåtande den 20 mars 1939 till Kungl. Maj:t överlämnat vid utlåtandet såsom bilagor fogade 1) *Förslag till avlöningsbestämmelser för vissa professorer vid konsthögskolan, att införas i civila avlöningsreglementet,* samt 2) *Förslag till ändrad lydelse av 54 § 1 mom. civila avlöningsreglementet.* Ehuru lönekommittén genom förenämnda remiss den 11 februari 1939 icke ålagts att avgiva förslag till lönebestämmelser för tjänstemän vid konjunkturinstitutet, har kommittén vid sin behandling av lönefrågan för professorerna vid konsthögskolan ansett sig böra taga hänsyn även till vissa av ifrågavarande tjänstemän, nämligen de vid institutet anställda sakkunniga. Inom kommitténs kansli har upprättats ett *Utkast till avlöningsbestämmelser för vissa tjänstemän vid konjunkturinstitutet, att in-*

föras i civila avlöningsreglementet. Nämnda utkast, vilket synts kommittén kunna tagas till utgångspunkt för ett förslag i ämnet, har av kommittén likaledes såsom bilaga fogats vid dess förenämnda utlåtande.

Över lönekommitténs utlåtande hava efter remiss yttranden den 29 mars 1939 avgivits av *statskontoret, allmänna civilförvaltningens lönenämnd* och *akademien för de fria konsterna.* Såvitt angår de föreslagna avlöningsbestämmelserna för vissa professorer vid konsthögskolan hava ifrågavarande myndigheter icke framställt någon erinran mot lönekommitténs förslag. Beträffande avlöningsbestämmelserna för de sakkunniga vid konjunkturinstitutet har allmänna civilförvaltningens lönenämnd ej heller framställt någon erinran, medan däremot statskontoret i denna del framfört vissa anmärkningar. Jag återkommer härtill i det följande.

Jag anhåller nu att först till behandling få upptaga frågan om nya avlöningsbestämmelser för professorerna i arkitektur, målning, teckning och skulptur vid konsthögskolan.

Avlöningsbestämmelser för vissa professorer vid konsthögskolan.

De nyss omförmälda professorsbefattningarna vid konsthögskolan hava före den 1 juli 1938 varit å staten för akademien för de fria konsterna med konsthögskolan uppförda såsom ordinarie befattningar, vilka tillsatts medelst fullmakt. Professuren i arkitektur har därvid varit hänförd till lönegraden B 30, medan övriga professurer — två i målning, en i landskapsmålning, en i modellering och en i teckning — tillhört lönegraden B 24. I förutnämnda proposition till 1938 års riksdag (nr 204) förordades, i samband med en omorganisation av konsthögskolan, viss omläggning av dessa professurers ställning i anslutning till ett förslag, som framlagts av akademien för de fria konsterna. Nämnda förslag gick ut på, att de dittillsvarande ordinarie professorsbefattningarna skulle avföras från personalförteckningen och ersättas av sju såsom arvodestjänster anordnade professurer, en i arkitektur, fyra i målning, en i teckning och en i skulptur, tillsatta av Kungl. Maj:t för en tid av tio år och utan möjlighet för innehavarna att därefter få mandattiden förlängd. Avsikten med ifrågavarande anordning var bland annat — såsom i propositionen närmare utvecklades — att erhålla en större rörlighet i undervisningen än den, som eljest i regel kunde bliva möjlig vid utbildningen i en fast organiserad statlig läroanstalt. I fråga om den löneställning, som efter denna omläggning borde tillkomma befattningarna, hade från akademiens sida framhållits att, därest den tidigare ordinarie anställningsformen borttoges och i samband därmed pensionsrätten upphörde, tjänsterna i fråga måste förenas med sådana löneförmåner, att de gjordes ekonomiskt lockande. I sitt förslag, sådant detta slutligt utformats, hade akademien sökt lösa denna fråga så, att innehavarna av befattningarna skulle äga uppbära lön i högsta löneklassen av de tidigare fastställda lönegraderna, med rätt att vid 65 års ålder erhålla uppskjuten tjänstepension enligt samma regler, som i civila tjänstepensionsreglementet meddelats beträffande uppskjuten livränta, dock

med den avvikelsen att i reglementet föreskrivet avdrag för felande tjänstår i detta fall icke skulle förekomma.

Vid frågans anmälan i propositionen biträdde chefen för ecklesiastikdepartementet i princip de förslag, som sålunda framlagts av akademien, och tillstyrkte alltså beträffande anställnings- och avlöningsform samt begränsad tjänstepensionsrätt för befattningarna en anordning i överensstämmelse med vad akademien ifrågasatt. Efter samråd med mig anförde föredragande departementschefen i anslutning härtill följande:

Då emellertid enligt hittillsvarande principer pensionsrätt icke i någon form tillerkänts andra arvodestjänster än sådana, som i avlöningsreglementet upptagits såsom ordinarie befattningar, vilka tillsättas medelst förordnande på viss tid eller tills vidare, lärer för att förläna den ifrågavarande anordningen önskvärd stadga åtgärd böra vidtagas för befattningarnas upptagande i avlöningsreglementet såsom ordinarie förordnandetjänster, med bevarande givetvis av de särdrag beträffande befattningarnas konstruktion, som här tillstyrkts såsom påkallade av särskilda förhållanden. En sådan åtgärd synes utan svårighet låta sig genomföra inom ramen av det förslag till civilt avlöningsreglemente, som nyligen avgivits av 1936 års lönekommitté och som torde komma att läggas till grund för proposition till innevarande års riksdag. I nämnda förslag har nämligen upptagits en särskild avdelning, avsedd att innehålla avlöningsbestämmelser för ordinarie tjänstemän, för vilka de allmänna löneplanerna icke lämpa sig eller beträffande vilka eljest lönebestämmelser, avvikande från de i reglementet intagna huvudbestämmelserna för tjänstemän i allmänhet, kunna vara erforderliga. Åt 1936 års lönekommitté torde böra uppdragas att upprätta förslag till de lönebestämmelser, som sålunda böra meddelas för ifrågavarande tjänstemän. I avvaktan på ett sådant mera definitivt reglerande av lönevillkoren torde provisoriska föreskrifter i erforderliga hänseenden, såsom beträffande avdrag vid sjukledighet, vikariatsersättning m. m., få utfärdas av Kungl. Maj:t. Likaledes torde, i avvaktan på meddelande i vederbörande pensionsförfattningar av bestämmelser om befattningshavarnas rätt till uppskjuten tjänstepension, denna rätt provisoriskt få regleras genom särskilda fristående regler.

Departementschefen yttrade i anslutning härtill, att i samband med ett definitivt ordnande av rätten till uppskjuten tjänstepension borde tagas i övervägande, i vad mån och på vad sätt denna rätt borde kompletteras med en liknande anordning i fråga om familjepension.

I propositionen beräknades arvoden till professorn i arkitektur med 11,940 kronor och till envar av professorerna i målning, teckning och skulptur med 9,060 kronor, motsvarande lönen för högsta löneklassen å G-ort i ovannämnda lönegrader B 30, respektive B 24. För en professor i målning, som tillika skulle förestå ateljén för monumentalmålning och dekorativ konst, beräknades ett tilläggsarvode å 504 kronor. Arvode å samma belopp upptogs jämväl för professorn i skulptur med hänsyn till dennes skyldighet att leda skulpturskolans övningar i lösning av monumentaluppgifter.

Vad Kungl. Maj:t sålunda föreslagit beträffande anställningsform och arvodesbelopp för ifrågavarande professorer godkändes av 1938 års riksdag (riksdagens skrivelse nr 289).

Några föreskrifter beträffande löneavdrag vid ledighet, vikariatsersättning m. m. för här avsedda professorer hava hittills icke meddelats.

I proposition nr 289 till samma års riksdag framlades på min föredragning förslag rörande provisoriskt anordnande av tjänstepensionsrätten för ifrågavarande befattningshavare. Därvid anförde jag, att tjänstepensionsunderlagen för dem borde motsvara de för lönegraderna B 30, respektive B 24 gällande underlagen. Hemställan gjordes, att riksdagen måtte, med godkännande av de grunder för tjänstepensionsrätt åt ifrågavarande professorer, som förordats i propositionen nr 204, bemyndiga Kungl. Maj:t att meddela provisoriska bestämmelser beträffande skyldighet för befattningshavarna att vidkännas tjänstepensionsavdrag. Denna hemställan bifölls av riksdagen (riksdagens skrivelse nr 438). Genom brev den 17 juni 1938 har Kungl. Maj:t sedermera meddelat beslut angående tjänstepensionsavdrag för befattningarna i fråga. Avdragen hava fastställts till belopp av 420, respektive 279 kronor, motsvarande de enligt civila tjänstepensionsreglementet gällande avdragsbeloppen för tjänstemän i lönegraderna B 30, respektive B 24.

Genom kungörelse den 17 juni 1938 (nr 485) har Kungl. Maj:t utfärdat nya stadgar för konsthögskolan. I dessa stadgar meddelas, bland annat, bestämmelser angående tillsättandet av högskolans lärarbefattningar. Enligt § 15 skola professorn i arkitektur, tillika föreståndare för arkitekturskolan, samt professorerna i målning, skulptur och teckning förordnas av Kungl. Maj:t för tio år. Tillika föreskrives, att mandatet icke kan förnyas samt att ingen, som överskridit en levnadsålder av 55 år, kan utses till innehavare av någon av ifrågavarande befattningar.

1936 års lönekommitté. Till en början har lönekommittén i sitt förutnämnda utlåtande den 20 mars 1939 behandlat frågan, i vilken form nya avlöningsbestämmelser böra meddelas för ifrågavarande professorer. Härom yttrar kommittén:

Vid bedömande av frågan om lönebestämmelser för omförmälda professorsbefattningar vid konsthögskolan möter först spörsmålet, huruvida befattningarna böra införas i den för förordnandetjänster i allmänhet fastställda löneplan C eller om bestämmelser i ämnet böra upptagas såsom ett särskilt kapitel under 3 avd. av civila avlöningsreglementet, vilken avdelning avsetts för bestämmelser rörande tjänstemän, som åtnjuta lön enligt särskild löneplan eller eljest enligt särskilda föreskrifter. Under förutsättning att löneplan C befunnes lämna tillräckligt utrymme för fastställande av lämpliga och skäliga lönebelopp, skulle det ur avlöningsteknisk synpunkt vara enklast att hänföra befattningarna under denna löneplan. Reglementets bestämmelser om tjänstledighetsavdrag, särskilda ersättningar, rörligt tillägg, sjukvård m. m. skulle då utan vidare i tillämpliga delar bliva gällande för tjänstemännen i fråga och till äventyrs erforderliga specialstadganden kunna meddelas i 2 avd. 8 kap. Dylika specialstadganden bleve säkerligen fåtaliga, och i övrigt skulle i avlöningshänseende ej erfordras annan åtgärd än befattningarnas intagande i tjänsteförteckningen under vederbörande lönegrad av löneplan C.

Emellertid skulle ett sådant förfaringssätt sannolikt medföra större omständlighet i pensionsbestämmelserna, där erforderliga föreskrifter om den tilltänkta begränsade tjänste- och familjepensionsrätten då finge på ett eller

annat sätt införas såsom undantag från de för förordnandetjänster gällande allmänna reglerna.

Härtill kommer att, om behov skulle uppstå av att för befattningar av här avsedd typ välja antingen lägre lönelägen än som representeras av löneplan C eller ock lönelägen fallande emellan ett par lönegrader i denna löneplan — något som icke kan anses uteslutet, även om den ifrågavarande anställningsformen torde få betraktas såsom en undantagsform, avsedd endast för säregna rekryteringsbehov — man ändå i avlöningsreglementet finge tillgripa anordningen med tjänsternas införande under 3 avd. Det förefaller därför, som om det ur praktiska synpunkter skulle vara ändamålsenligt att redan från början införa tjänster av ifrågavarande typ under 3 avd. Denna anordning, som man i propositionen nr 204/1938 närmast synes hava tänkt sig, torde i och för sig vara ägnad att innebära större klarhet och reda än ett sammanblandande i avlöningsreglementet av bestämmelser för vanliga förordnandetjänster och tjänster av denna typ. Den skulle ock medföra större rörelsefrihet såväl vid lönebeloppens bestämmande som i övrigt i löne- och pensionshänseende.

Beträffande den blivande nya löneställningen för här avsedda professorer anför lönekommittén:

I fråga om storleken av de lönebelopp, vilka böra upptagas för ifrågavarande professorsbefattningar, må erinras att, såsom förut nämnts, de nu gällande arvodena bestämts att motsvara bruttolön å G-ort i slutlöneklass för nuvarande lönegraderna B 30, respektive B 24. Härå utgår dyrtidstillägg. Befattningshavarna uppbära däremot icke provisoriskt dyrortstillägg eller provisorisk avlöningsförstärkning. För professorn i arkitektur uppgår sålunda nettoarvodet efter frånräknande av tjänstepensionsavdrag till (11,940 — 420 =) 11,520 kronor. Med inräknande av 10 procents dyrtidstillägg motsvarar alltså detta arvode vid indexläget 156 en nettoinkomst av (11,520 + 840 =) 12,360 kronor. För de övriga professorerna utgör nettoarvodet för närvarande (9,060 — 279 =) 8,781 kronor. Ökat med 10 procents dyrtidstillägg motsvarar sistnämnda arvode en inkomst av (8,781 + 840 =) 9,621 kronor.

Då professorerna ej åtnjuta de provisoriska avlöningstillägg, som eljest för närvarande tillkomma befattningshavare i Stockholm, skulle en avvägning av de nya lönebeloppen till överensstämmelse med vad som enligt civila avlöningsreglementet blir gällande för befattningshavare i slutlöneklasserna å I-ort inom de lönegrader, vilka tagits till utgångspunkt för arvodenas beräkning, medföra en större löneökning än den, som i allmänhet inträder enligt civila avlöningsreglementet. En dylik avvägning av lönebeloppen synes likväl här vara naturlig med hänsyn till vad i propositionen 204/1938 anfördes om de synpunkter, vilka borde beaktas vid lönesättningen. Om man vid lönebestämningen skulle inskränka sig till en inräkning av 10 procents dyrtidstillägg å nuvarande arvoden jämte lämplig avrundning, skulle ett samtidigt införande av familjepensionsavdrag medföra minskning i de behållna nettolönerna.

På grund av vad sålunda anförts förordar kommittén, att lönebeloppen för ifrågavarande befattningar fastställas i överensstämmelse med slutlönerna å I-ort för lönegraderna A 30, respektive A 24. Beloppen skulle i enlighet härmed upptagas för professorn i arkitektur till 13,500 kronor och för övriga professorer till 10,515 kronor, sistnämnda belopp lämpligen avrundat till 10,500 kronor. Vid bifall till detta förslag skulle nettolönerna, efter från-

räknande av tjänste- och familjepensionsavdrag, vid index 156 utgöra för professorn i arkitektur (13,500 — 831 =) 12,669 kronor mot för närvarande 12,360 kronor (ökning 309 kronor) och för övriga professorer (10,500 — 564 =) 9,936 kronor mot för närvarande 9,621 kronor (ökning 315 kronor).

Det må i detta sammanhang nämnas, att befattningshavarna utöver dessa ökningsbelopp skulle vinna en familjepensionsrätt, som de för närvarande sakna.

Vid upprättandet av sitt förslag har lönekommittén utgått från att den nuvarande relationen i lönehänseende mellan professorn i arkitektur och övriga här ifrågavarande professorer skulle bibehållas oförändrad.

Departementschefen.

Såsom i det föregående erinrats, genomfördes vid 1938 års riksdag viss omorganisation av konsthögskolan. I samband härmed fattades beslut om förändring i tillsättningsform m. m. beträffande de dittills å ordinarie stat uppförda, med fullmakt tillsatta professurerna vid konsthögskolan, dock med undantag för professuren i svensk arkitekturhistoria. I enlighet med detta beslut äro ifrågavarande professurer — utökade med en ny professur i målning — från och med den 1 juli 1938 anordnade såsom icke-ordinarie arvodesbefattningar, nämligen en i arkitektur, fyra i målning, en i teckning och en i skulptur. Befattningarna tillsättas medelst förordnande för en tid av tio år. Arvodet utgår med belopp, motsvarande högsta löneklassen å G-ort inom 30 lönegraden beträffande professuren i arkitektur och högsta löneklassen inom 24 lönegraden beträffande de övriga professurerna. Å arvodet utgår dyrtidstillägg men icke andra provisoriska tillägg. Till en professor i målning samt till professorn i skulptur utgår särskilt arvode för uppdrag såsom föreståndare för ateljén för monumentalmålning och dekorativ konst, respektive för uppdrag att leda skulpturskolans övningar i lösning av monumentaluppgifter. Statsmakterna hava avsett, att med här ifrågavarande befattningar skall förenas en begränsad tjänstepensionsrätt i viss anslutning till de i civila tjänstepensionsreglementet meddelade reglerna angående uppskjuten livränta.

Det förutsattes emellertid vid beslutets fattande, att ifrågavarande arvodesbefattningar skulle upptagas i det nya civila avlöningsreglementet såsom ordinarie förordnandetjänster, med bevarande likväl av de särdrag beträffande befattningarnas konstruktion, som kommo till uttryck i 1938 års beslut. I sådant hänseende föreligger nu ett av 1936 års lönekommitté utarbetat förslag. Detta förslag går ut på att nämnda professorstjänster skola inordnas i den nya 3 avdelningen av reglementet, vilken avdelning avsetts för ordinarie tjänstemän, vilka skola åtnjuta lön enligt särskild löneplan eller eljest enligt särskilda bestämmelser. Lönebeloppen hava föreslagits till samma belopp, som i civila avlöningsreglementet fastställts för högsta löneklassen å I-ort inom lönegrad A 30, respektive A 24 eller till 13,500 kronor beträffande professuren i arkitektur och — efter en mindre avrundning — till 10,500 kronor beträffande de övriga professurerna.

Lönekommitténs förslag har icke föranlett någon erinran från de i ärendet

hörda myndigheternas sida. Ej heller jag har något att invända däremot. Jag får därför tillstyrka, att förslaget lägges till grund för proposition till riksdagen. Härvid förutsätter jag i likhet med kommittén, att såsom för närvarande särskilda arvoden skola tillkomma en professor i målning och professorn i skulptur för fullgörande av nyss omförmälda uppdrag inom konsthögskolan. Att i avlöningsreglementet fixera dessa särskilda arvoden synes icke vara lämpligt, utan det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att besluta härom inom ramen av för ändamålet anvisade medel.

Vid ett inordnande av ifrågavarande professorsbefattningar under civila avlöningsreglementet böra i reglementet upptagas — förutom föreskrifter om avlöningsbelopp — vissa nämnda tjänster berörande särbestämmelser. Jag får i det följande tillfälle att återkomma till lönekommitténs förslag i dessa delar.

Jag övergår härefter till att beröra frågan om nya avlöningsbestämmelser för de sakkunniga vid konjunkturinstitutet.

Avlöningsbestämmelser för vissa tjänstemän vid konjunkturinstitutet.

Av vad statsmakterna tidigare uttalat rörande konjunkturinstitutets organisation m. m. (jfr. prop. 215 och riksdagens skrivelse nr 263 år 1936 samt prop. 251 och riksdagens skrivelse nr 283 år 1937) framgår, att institutet är avsett att drivas i möjligast fria former samt att organisationens detaljer så småningom böra få växa fram ur en försöksvis anordnad verksamhet. Riktlinjer för den nuvarande organisationen av verksamheten äro av Kungl. Maj:t fastställda genom beslut den 2 april 1937. Enligt detta beslut skall undersökningsarbetet vid institutet, under ledning av en för institutet tillsatt nämnd, utföras av sakkunniga, vilka förordnas av Kungl. Maj:t efter förslag av nämnden. Kungl. Maj:t har sedermera förordnat två sakkunniga vid institutet samt bestämt ersättning åt en var av dem till 700 kronor för månad räknat. Å detta belopp utgår ej dyrtidstillägg.

Nämnden för konjunkturinstitutet. I förutnämnda skrivelse den 9 februari 1939 angående anslag till institutet för budgetåret 1939/40 har nämnden framhållit, att de numera vunna erfarenheterna enligt nämndens uppfattning utgjorde tillräckligt underlag för åvägabringande av en fastare organisation av verksamheten. Beträffande de för konjunkturinstitutet erforderliga sakkunniga föreslår nämnden, att vid anslagsberäkningen medel avses för 3 tjänstemän med denna ställning. I fråga om de närmare anställningsförhållandena för dessa sakkunniga yttrar nämnden:

Beträffande formen för anställningen av den vetenskapligt kvalificerade personalen vid institutet har i olika sammanhang uttalats uppfattningen, att på grund av arbetets speciella art och dess krav på ständig och hög effektivitet hos den ledande personalen en relativt hög grad av rörlighet vore nödvändig. När det nu gäller att giva institutet en fastare organisation, bör

en anställningsform tillämpas, vilken — samtidigt som den erbjuder de sakkunniga skälig trygghet — tillgodoser detta önskemål. Enligt nämndens åsikt blir detta fallet, därest sakkunnigbefattningarna anordnas enligt principer liknande dem, som i enlighet med Kungl. Maj:ts proposition nr 204 år 1938 ansetts böra följas beträffande vissa professorsbefattningar vid konsthögskolan. Nämnden vill sålunda uttala sig för att de sakkunniga vid konjunkturinstitutet anställas genom förordnande på viss tid, högst tio år, samt att med befattningarna förenas viss rätt till pension (uppskjuten livränta).

Vad beträffar storleken av den ersättning, som bör tillkomma de sakkunniga, må framhållas, att till förordnanden å dessa befattningar i regel ifrågakomma personer med akademisk lärarkompetens. Med hänsyn till såväl arten av arbetsuppgifterna som nödvändigheten att säkerställa en lämplig rekrytering synes åtminstone för en av de sakkunniga påkallas en löneställning, som ej alltför mycket står tillbaka för avlöningsvillkoren vid universitetsprofessur. Från dessa utgångspunkter vill nämnden föreslå, att den ifrågavarande sakkunnige erhåller ersättning motsvarande vad som utgår till befattningshavare i 30 löneklassen enligt civila avlöningsreglementet. För de övriga sakkunniga torde en löneställning motsvarande 26 löneklassen få anses lämpligt avvägd. Nämnden förutsätter härvid, att ersättningen till de sakkunniga beräknas med hänsynstagande i lämplig form till det rörliga tillägg, som ingår i avlöning enligt avlöningsreglementet. I pensionshänseende torde de sakkunnigas ställning böra svara närmast mot lönegraden A 30 respektive A 26.

Avlönings- och pensionsförhållandena för nyssberörda professorsbefattningar vid konsthögskolan äro för närvarande endast provisoriskt ordnade. Enligt vad nämnden inhämtat har åt 1936 års lönekommitté uppdragits att upprätta förslag till lönebestämmelser för dessa befattningar och är frågan härom ämnad att underställas 1939 års riksdag genom särskild proposition. Under dessa omständigheter har nämnden ansett sig icke böra framlägga detaljerat förslag till reglering av avlönings- och pensionsförhållandena för de sakkunniga vid konjunkturinstitutet.

1936 års lönekommitté. I sitt utlåtande den 20 mars 1939 yttrar nu 1936 års lönekommitté beträffande nämndens för konjunkturinstitutet förslag till löneförmåner m. m. för ifrågavarande sakkunniga följande:

I sin framställning rörande ordnandet av avlöningsförhållandena för befattningshavare vid konjunkturinstitutet har institutets nämnd räknat med begynnelselön i nya lönegraden A 30 för en sakkunnig och begynnelselön i nya lönegraden A 26 för de båda övriga sakkunniga. Det har förutsatts, att å dessa belopp skulle verkställas tjänstepensionsavdrag. Frågan om familjepensionsrätt för dessa befattningshavare har icke berörts i framställningen.

Emellertid vill det förefalla, som om man även för dessa befattningshavare borde söka anordna icke blott en begränsad tjänstepensionsrätt utan jämväl något slag av begränsad familjepensionsrätt. Värdet av ifrågavarande anställnings- och löneform skulle eljest för befattningshavarna bliva betydligt reducerat i jämförelse med vanliga anställningsformer. Man bör sålunda även här utgå från att familjepensionsavdrag skola verkställas.

I framställningen har man tänkt sig att, ehuru lönebeloppen skulle tillmätas med utgångspunkt från begynnelselön i nyssnämnda lönegrader, pensionsrätten skulle så konstrueras, att ställningen i pensionsavseende närmast svarade mot lönegraderna A 30, respektive A 26. Häremot synes icke vara något att erinra. Att lönen icke tillmätes högre än vad som närmast svarar mot begynnelselön i nämnda lönegrader är motiverat av att ifrågava-

rande befattningar förutsättas komma att rekryteras med yngre personer, men detta förhållande torde icke böra utgöra hinder för att pensionsrätten anpassas till vad som gäller för befattningshavare i nämnda lönegrader. Emellertid kan det ifrågasättas, om ej möjlighet borde hållas öppen för Kungl. Maj:t att för sakkunnig, som under längre tid tjänstgjort i befattningen, medgiva en förhöjning av lönebeloppet inom ramen av de enligt civila avlöningsreglementets löneplan A i förevarande löneläge utgående ålderstilläggen. Därest lönebeloppen tillmätas med utgångspunkt från begynnelselönerna, kan vid en mångårig tjänstgöring en dylik förhöjning framstå såsom skälig. Även ur konkurrenssynpunkt kan en löneökning stundom tänkas önskvärd. Erinras må om den bestämmelse i civila avlöningsreglementets 9 §, som i fråga om tjänstemän tillhörande löneplan A ger Kungl. Maj:t rätt att för förvärvande och bibehållande vid tjänsten av särskilt kvalificerad person tilldela honom lön enligt högre löneklass än som följer av de allmänna lönetursreglerna.

Här berörda synpunkter torde vinna ökad styrka, om såsom i det föregående förutsatts familjepensionsavdrag införas och därigenom sänkning sker i den behållna nettolön, varmed man i den av nämnden för konjunkturinstitutet gjorda framställningen synes hava räknat.

Det kan alltså ifrågasättas, att i bestämmelserna införes en möjlighet för Kungl. Maj:t att, där så prövas skäligt med hänsyn till tjänstetiden i vederbörande befattning eller finnes erforderligt för förvärvande eller bibehållande av särskilt kvalificerad person i befattningen, medgiva förhöjning av lönen inom ramen av de löneförhöjningar, som de i motsvarande lönelägen av löneplan A ingående ålderstilläggen erbjuda.

Avgivna yttranden. I infordrat utlåtande den 22 februari 1939 över nämndens för konjunkturinstitutet förutberörda framställning har *statskontoret* bl. a. behandlat frågan om anställningsform för här ifrågavarande sakkunniga. Statskontoret har därvid framhållit, att tillkomsten av de såsom förebild åberopade professorsbefattningarna vid konsthögskolan visserligen betingats av dennas säregna, från konjunkturinstitutet vitt skilda förhållanden. Det ville emellertid icke desto mindre förefalla, som om anordningen i fråga, i lämplig omfattning tillämpad å institutets sakkunnigbefattningar, borde vara förenad med vissa praktiska förtjänster och syntes kunna tillgodose de krav på rörlighet och anpassning, som måste ställas på sistberörda befattningar. Statskontoret ville emellertid ifrågasätta, huruvida det icke borde kunna vara tillfyllest, om den nya anställningsformen tillsvidare komme till användning endast beträffande den av de sakkunniga, som förutsatts böra i avlöningshänseende stå på en högre nivå än de övriga.

Under hänvisning till vad sålunda anförts rörande anställningsform för ifrågavarande sakkunniga anför statskontoret i förut omförmälda yttrande den 29 mars 1939 över 1936 års lönekommittés utlåtande bl. a. följande:

I föreliggande utlåtande har lönekommittén jämväl framlagt ett utkast till avlöningsbestämmelser för nämnda sakkunniga, vilket till sina huvudgrunder anpassats efter förslaget till avlöningsbestämmelser för professorerna vid konsthögskolan. Medan för sistnämnda befattningshavare föreslagits, att de vid tillämpning av vissa bestämmelser i andra avdelningen av civila avlöningsreglementet skola anses tillhöra högsta löneklassen i angivna lönegrader, har emellertid i utkastet rörande konjunkturinstitutets sakkunniga in-

tagits, att dessa tjänstemän i motsvarande fall skola anses tillhöra lägsta löneklassen i för dem bestämda lönegrader. I anslutning till sistnämnda stadgande har därjämte för de sakkunnigas del förordats en bestämmelse, innebärande möjlighet för Kungl. Maj:t att medgiva viss förhöjning av lönen, där så med hänsyn till tjänstetiden i vederbörande befattning prövas skäligt eller för förvärvande eller bibehållande av särskilt kvalificerad person i befattningen finnes erforderligt.

Vad angår lönekommitténs förslag till avlöningsbestämmelser för ifrågavarande tjänstemän vid institutet får statskontoret, som vill starkt understryka angelägenheten av att anställningsformerna inom statsförvaltningen — och särskilt de med pensionsrätt förenade — i möjligaste mån begränsas till antalet, framhålla, att ämbetsverket icke kan finna tillräckliga skäl föreligga för ovan påpekade olikheter i utformningen av avlöningsbestämmelserna för förevarande båda kategorier tjänstemän. Enligt statskontorets mening böra lönebestämmelserna för konjunkturinstitutets sakkunniga även i berörda avseenden utarbetas i överensstämmelse med vad som föreslagits för konsthögskolans professorer.

I anslutning härtill framhåller statskontoret, att i avlöningsbestämmelserna icke bör upptagas något stadgande om förhöjning av lönen samt att de lönegrader — lönegrad A 30, respektive A 26 — som dessa tjänstemän enligt utkastet skulle anses tillhöra, böra ändras till lönegrad A 27, respektive A 23. Härav skulle följa, att tjänste- och familjepensionsunderlagen ävensom tjänste- och familjepensionsavdragen anpassades efter sistnämnda lönegrader.

Departementschefen.

Såsom jag närmare utvecklar vid anmälan av förslag om anslag till konjunkturinstitutets verksamhet för nästa budgetår tala övervägande skäl för att institutet nu bör erhålla en något fastare organisation. I fråga om den för institutet erforderliga arbetskraft, för vilken krav på akademisk lärarkompetens i princip upprätthålles, synes mig härvid den anställningsform, som jag i det föregående förordat för vissa professorer vid konsthögskolan, vara ägnad att tillgodose kravet på tryggare anställningsvillkor utan uppoffrande av den smidighet i organisatoriskt hänseende som är påkallad av verksamhetens karaktär. Att såsom statskontoret ifrågasatt i lönetekniskt hänseende göra en skillnad mellan de olika sakkunnigbefattningarna finner jag icke motiverat eller lämpligt. Jag vill följaktligen förorda, att de båda nuvarande sakkunnigbefattningarna vid institutet i likhet med nämnda professorsbefattningar såsom ordinarie förordandetjänster inordnas under den nya 3 avd. av civila avlöningsreglementet, varvid jag förutsätter, att även den tredje sakkunnigbefattning, vars inrättande nämnden begärt och jag i annat sammanhang tillstyrker, skall erhålla enahanda ställning i organisatoriskt avseende och i lönehänseende.

Enligt nämndens förslag skulle arvodet för en av de sakkunniga bestämmas till belopp, motsvarande begynnelselönen inom lönegrad A 30, samt för de övriga sakkunniga till belopp, motsvarande begynnelselönen inom lönegrad A 26. Mot detta förslag har 1936 års lönekommitté icke haft något att erinra. I enlighet härmed har i det inom kommitténs kansli upprättade utkastet till avlöningsbestämmelser arvodet för en sakkunnig upptagits till

12,000 kronor och för de övriga sakkunniga till 10,000 kronor. Lönekommittén ifrågasätter emellertid, om icke befogenhet bör tillerkännas Kungl. Maj:t att medgiva förhöjning av lönen, där så prövas skäligt med hänsyn till tjänstetiden i befattningen eller där så finnes erforderligt för förvärvande eller bibehållande av särskilt kvalificerad person. I nämnda utkast har ock upptagits ett särskilt stadgande, enligt vilket sådan förhöjning skulle kunna medgivas med högst 1,500 kronor, vilket belopp ungefär motsvarar tre ålderstillägg inom ifrågavarande lönegrader.

Mot denna utformning av lönebestämmelserna, som av civilförvaltningens lönenämnd lämnats utan erinran, har statskontoret — med understrykande av angelägenheten att antalet anställningsformer inom statsförvaltningen, särskilt de med pensionsrätt förenade, begränsas — gjort den anmärkningen, att tillräckliga skäl icke syntes föreligga att anpassa arvodet efter viss löneklass inom löneplanen A på annat sätt än som föreslagits för professorerna vid konsthögskolan. Ifrågavarande sakkunnigbefattningar borde enligt ämbetsverkets mening anses tillhöra lönegrad A 27, respektive A 23 och det särskilda stadgandet om förhöjning av lönen utgå. Vad statskontoret anfört i fråga om önskvärdheten av att begränsa antalet anställningstyper för ordinarie tjänster anser jag i och för sig vara värt allt beaktande. Den för konstakademien och konjunkturinstitutet avsedda anställningsformen bör dock kunna nyanseras efter föreliggande praktiska behov och rekryteringsförhållanden. Till den yngre arbetskraft som normalt ifrågakommer för anställning vid institutet synes det mig icke lämpligt att ersättning omedelbart skall utgå efter högsta löneklassen inom lönegraderna A 30 respektive A 26, till vilka befattningarna av i annat sammanhang närmare utvecklade skäl synas mig vara att hänföra. Jag finner för min del den av lönekommittén ifrågasatta anordningen att avväga arvodet efter begynnelselönen inom viss lönegrad samt i erforderliga fall medgiva en mot ålderstilläggen inom lönegraden svarande avlöningsförhöjning ändamålsenlig och ansluter mig därför till vad i utkastet föreslagits i nu angivna delar. Ifrågavarande sakkunnigbefattningar torde liksom hittills böra tillsättas av Kungl. Maj:t på förslag av nämnden för konjunkturinstitutet utan särskilt ansökningsförfarande.

Författningsförslag m. m.

Såsom förut framhållits böra avlöningsbestämmelserna för här ifrågavarande professorer vid konsthögskolan och sakkunniga vid konjunkturinstitutet inordnas i civila avlöningsreglementet och därvid intagas under den särskilda avdelning, 3 avd., i vilken det är avsett att sammanföra avlöningsbestämmelser för personal, för vilken de allmänna löneplanerna icke lämpa sig.

Det av lönekommittén framlagda förslaget till avlöningsbestämmelser för professorerna vid konsthögskolan, respektive det inom kommitténs kansli utarbetade utkastet till avlöningsbestämmelser för sakkunniga vid konjunkturinstitutet hava inom finansdepartementet underkastats viss, huvudsakligen

formell överarbetning. I likhet med vad som tillämpats beträffande vissa andra för årets riksdag framlagda löneregleringsförslag torde emellertid nu icke för riksdagen böra framläggas definitiva förslag till sådana ändringar av civila avlöningsreglementet, som föranledas av de nämnda avlöningsbestämmelserna. I stället hava de föreskrifter, som för här ifrågavarande tjänstemäns vidkommande avses skola intagas i reglementet, sammanfattats i dels ett *Förslag till avlöningsbestämmelser för vissa professorer vid konsthögskolan, att lända till efterrättelse från och med den 1 juli 1939,* dels ock ett *Förslag till avlöningsbestämmelser för vissa tjänstemän vid konjunkturinstitutet, att lända till efterrättelse från och med den 1 juli 1939.* Ifrågavarande förslag, vilka torde få såsom bilagor *(Bil. A. och B.)* fogas vid dagens protokoll, böra underställas riksdagen för godkännande. Samtidigt torde Kungl. Maj:t böra hemställa om riksdagens bemyndigande att i huvudsaklig överensstämmelse med förslagen förordna, på vad sätt bestämmelserna i fråga skola inordnas i civila avlöningsreglementet. Beträffande förslagens detaljer torde jag få framhålla följande.

I fråga om anställningstiden i förevarande befattningar har, såsom förut nämnts, såvitt angår professorerna vid konsthögskolan fastslagits, att förordnandet skall gälla för tio år utan möjlighet till mandatets förnyande. Beträffande de sakkunniga vid konjunkturinstitutet förutsätter jag, att bestämmelser komma att utfärdas, enligt vilka förordnande må meddelas för viss tid, kortare än tio år, med möjlighet likväl till förordnandets förnyande högst intill sammanlagt tio år. Oavsett denna skiljaktighet beträffande anställningstiden torde, på sätt lönekommittén anför, såsom gemensam benämning för här avsedda anställningsformer kunna användas beteckningen »förordnande för begränsad anställningstid». Med beaktande härav har i *1 punkten* av vederbörande förslag angivits, å vilka tjänstemän de föreslagna avlöningsbestämmelserna skola äga tillämpning.

De särskilda uppgifter med avseende å ledningen av de vid konjunkturinstitutet bedrivna undersökningarna som bör tillkomma den av de sakkunniga som hänföres till lönegraden A 30 synas mig böra komma till uttryck i avlöningsbestämmelserna. *2 punkten* har i anledning härav underkastats en mindre justering.

Bestämmelserna i civila avlöningsreglementets 2 avd. 2—5 kap. torde i vissa delar böra göras tillämpliga på förevarande tjänstemän. Detta gäller föreskrifterna i 12—18 §§ om tjänstledighetsavdrag m. m., i 22—24 §§ om reseersättning, tjänstgöringstraktamente och ersättning för flyttningskostnad, i 28 § 3 mom. om förbud mot ersättning eller förmån utöver vad i avlöningsreglementet stadgas, i 29—31 §§ om rörligt tillägg samt i 32—40 §§ om sjukvård och begravningshjälp. För tillämpningen av vissa av nyssnämnda bestämmelser erfordras fastställande av de lönegrader och de löneklasser, som tjänstemännen skola anses tillhöra. Bestämmelser härom återfinnas i *3 punkten* av förslagen. Då den förhöjning av lönen, som under vissa förutsättningar skulle av Kungl. Maj:t kunna tillerkännas sakkunnig

vid konjunkturinstitutet, får anses ingå i lönen, bör rörligt tillägg utgå jämväl å förhöjningen, i den mån det sammanlagda avlöningsbeloppet faller inom stadgad maximigräns för det belopp, varå tillägg må beräknas. Ett påpekande härav har ansetts böra inflyta i författningstexten.

De under avlöningsreglementets 1 avd. intagna allmänna föreskrifterna bliva tillämpliga å ifrågavarande befattningar, i den mån ej undantag eller särskilda föreskrifter meddelas. Dylika särskilda föreskrifter synas endast i ett par avseenden bliva erforderliga. Sålunda bör stadgas, att den i 3 § 3 mom. första stycket föreskrivna förflyttningsskyldigheten icke skall gälla för här avsedda befattningar. Erinras må, att sådan skyldighet enligt momentets andra stycke ej heller gäller för innehavare av befattningar tillhörande löneplan C. I fråga om förening av tjänster m. m. synes särskild föreskrift erfordras, vilken myndighet som skall pröva fråga om tillstånd, varom förmäles i 4 § 2 mom. I anslutning till grunderna för nämnda författningsrum skulle beslutanderätten härutinnan utövas, vad konsthögskolan angår, av Kungl. Maj:t beträffande professorn i arkitektur och av akademien för de fria konsterna beträffande annan professor samt i fråga om konjunkturinstitutet av Kungl. Maj:t beträffande den sakkunnig, som erhåller lön med 12,000 kronor, och av nämnden för konjunkturinstitutet beträffande de båda övriga sakkunniga. Det har emellertid synts lämpligast, att beslutanderätten i förevarande hänseende får tillkomma Kungl. Maj:t beträffande samtliga befattningshavare.

Bestämmelserna i 11 § om semester böra ej göras tillämpliga å professorerna vid konsthögskolan, vilka i stället böra åtnjuta ferier; för de sakkunniga vid konjunkturinstitutet böra däremot de i 11 § meddelade semesterbestämmelserna gälla.

I fråga om ersättning till vikarie å befattning, som här avses, liksom beträffande ersättning, då tjänsteman varom här är fråga förordnas att såsom vikarie bestrida befattning med lön enligt allmän löneplan, torde beslut böra meddelas av Kungl. Maj:t i de särskilda fallen. Härom har stadgande ansetts böra upptagas bland avlöningsbestämmelserna.

Nu angivna särskilda föreskrifter hava i vederbörande förslag influtit under *4 punkten.*

Den i civila avlöningsreglementets 54 § 1 mom. 3 punkten för närvarande innefattade bestämmelsen angående ersättning till konstakademien för bostad m. m. har ansetts böra med en mindre redaktionell ändring intagas såsom en *5 punkt* bland de för ifrågavarande förordnade professorer föreslagna lönebestämmelserna.

Såsom förut nämnts har lönekommittén jämväl framlagt förslag till ändrad lydelse av 54 § 1 mom. civila avlöningsreglementet. I momentets 1 punkt stadgas för närvarande, att med befattning såsom professor vid konsthögskolan, utom beträffande professuren i arkitektur och professuren i svensk arkitekturhistoria, må kunna förenas annan befattning av det slag, som avses i 4 § 1 mom. av reglementet. Då samtliga de professurer, för vilka genom

stadgandet i 54 § 1 mom. 1 punkten medgivits undantag från det enligt 4 § 1 mom. gällande allmänna förbudet mot förening av tjänster, hädanefter skola tillsättas genom förordnande och sålunda ej falla under 2 avd. civila avlöningsreglementet, har kommittén föreslagit, att stadgandet i 1 punkten uteslutes. Härav skulle följa en omnumrering av de två återstående punkterna. Därjämte har kommittén i nuvarande 2 punkten angående ferier för lärare vid konsthögskolan vidtagit en mindre jämkning av författningstexten, betingad av en i kungörelsen 1938: 427 härutinnan meddelad föreskrift. Beträffande frågan, huruvida en motsvarighet till det nuvarande stadgandet i 54 § 1 mom. 1 punkten bör upptagas under reglementets 3 avd., har lönekommittén framhållit, att en dylik föreskrift, med hänsyn till ifrågavarande befattningshavares nuvarande löneställning, icke längre syntes påkallad eller försvarlig.

Mot vad kommittén sålunda föreslagit har jag ingen annan erinran att göra än att jag ansett bestämmelsen i momentets sista punkt, avseende ersättning för bostad i akademiens hus, böra undergå en mindre, redaktionell ändring. De i anslutning till det sagda av mig förordade författningsändringarna under 54 § hava givits formen av ett *Förslag till kungörelse angående ändrad lydelse av 54 § 1 mom. civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8).* Riksdagens godkännande av kungörelseförslaget torde böra inhämtas.

Pensionsförhållanden.

Under förutsättning att här avsedda tjänstemän vid konsthögskolan och konjunkturinstitutet från och med den 1 juli 1939 inordnas under civila avlöningsreglementet, skulle, därest ej annorlunda beslutas, civila tjänstepensionsreglementet och allmänna familjepensionsreglementet automatiskt bliva för dem gällande. En på detta sätt definitivt ordnad lösning av pensionsfrågan skulle emellertid påkalla införande i sistnämnda reglementen av vissa för dessa tjänster nödiga särföreskrifter. Med hänsyn till nu pågående utredning om revision av gällande pensionslagstiftning genom 1938 års pensionssakkunniga anser jag en dylik komplettering av gällande pensionsreglementen nu icke böra ifrågakomma, utan torde tjänstemännen böra genom uttryckligt beslut tillsvidare undantagas från pensionsreglementenas tillämpning och pensionsrätten för dem i avvaktan på utredningens resultat regleras genom särskilda föreskrifter. Jag torde få upptaga denna fråga till behandling i annat sammanhang.

Hemställan.

Under åberopande av vad jag i det föregående anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels besluta, att civila avlöningsreglementet skall från och med den 1 juli 1939 äga tillämpning å professorer vid konst-

högskolan samt tjänstemän vid konjunkturinstitutet, vilka av Kungl. Maj:t förordnas för begränsad anställningstid;

dels godkänna de förslag till avlöningsbestämmelser för ifrågavarande tjänstemän, vilka innefattas i förberörda, vid detta protokoll fogade bilagor (Bil. A och B);

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad i det föregående angivits, förordna, på vad sätt de i nämnda bilagor innefattade avlöningsbestämmelserna skola inordnas i civila avlöningsreglementet;

dels ock godkänna förberörda förslag till kungörelse angående ändrad lydelse av 54 § 1 mom. civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8).

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

G. MacDowall-Pihlström.

Bilaga A.

Förslag

till

avlöningsbestämmelser för vissa professorer vid konsthögskolan, att lända till efterrättelse från och med den 1 juli 1939.

1. De nedan meddelade bestämmelserna hava avseende å innehavare av sådan professorsbefattning vid konsthögskolan, vilken tillsättes medelst förordnande för begränsad anställningstid.

2. Professor åtnjuter lön med följande belopp för år räknat, nämligen professor i arkitektur, tillika föreståndare för arkitekturskolan, 13,500 kronor samt professor i målning, teckning eller skulptur 10,500 kronor.

Till professor i målning, som förordnas att förestå ateljén för monumentalmålning och dekorativ konst, må utgå särskilt arvode enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser.

Till professor i skulptur må för fullgörande av uppdrag att leda skulpturskolans övningar i lösning av monumentaluppgifter likaledes utgå särskilt arvode enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser.

3. Bestämmelserna i 12—18 §§, 22—24 §§, 28 § 3 mom. samt 29—40 §§ civila avlöningsreglementet skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse beträffande här avsedd professor. Härvid skall så anses, som om sådan tjänsteman tillhörde, professor i arkitektur, tillika föreståndare för arkitekturskolan, lönegraden A 30, löneklassen 33, och annan professor lönegraden A 24, löneklassen 27.

4. Vad i 3 § 3 mom. första stycket civila avlöningsreglementet stadgas skall icke äga tillämpning å här avsedd professor.

Fråga om tillstånd, varom förmäles i 4 § 2 mom. civila avlöningsreglementet, prövas beträffande professor av Kungl. Maj:t.

Professor äger årligen i stället för semester åtnjuta ferier å tider, som i vederbörande stadgar föreskrivas.

Ersättning till vikarie å professorsbefattning bestämmes av Kungl. Maj:t.

Förordnas professor att såsom vikarie bestrida befattning, för vilken utgår lön enligt allmän löneplan, skall ersättning för vikariatet likaledes bestämmas av Kungl. Maj:t.

5. Professor, åt vilken anvisats bostad i akademiens hus, skall för begagnande av dylik bostad jämte förmån av bränsle och lyse till akademien erlägga ersättning med belopp, som fastställes enligt de i 42 och 44 §§ civila avlöningsreglementet stadgade grunderna.

Bilaga B.

Förslag

till

avlöningsbestämmelser för vissa tjänstemän vid konjunkturinstitutet, att ländа till efterrättelse från och med den 1 juli 1939.

1. De nedan meddelade bestämmelserna hava avseende å innehavare av medelst förordnande för begränsad anställningstid tillsatt sakkunnigbefattning vid konjunkturinstitutet.

2. Sakkunnig åtnjuter lön med följande belopp för år räknat, nämligen en sakkunnig, tillika ledare för institutets undersökningar, 12,000 kronor samt en var av övriga sakkunniga 10,000 kronor.

Där så med hänsyn till tjänstetiden i vederbörande befattning prövas skäligt eller för förvärvande eller bibehållande av särskilt kvalificerad person i befattningen finnes erforderligt, äger Kungl. Maj:t medgiva förhöjning av lönen, dock med högst 1,500 kronor för år räknat.

3. Bestämmelserna i 11—18 §§, 22—24 §§, 28 § 3 mom. samt 29—40 §§ civila avlöningsreglementet skola i tillämpliga delar ländа till efterrättelse beträffande här avsedd sakkunnig. Härvid skall så anses, som om sådan tjänsteman tillhörde, sakkunnig med lön av 12,000 kronor lönegraden A 30, löneklassen 30, och annan sakkunnig lönegraden A 26, löneklassen 26. Beträffande sakkunnig, för vilken jämlikt 2 punkten här ovan medgivits förhöjning av lönen, skola dock tillämpas de särskilda tjänstledighetsavdrag, som fastställas av Kungl. Maj:t. Vid tillämpning av bestämmelserna i 29—31 §§ civila avlöningsreglementet iakttages, att rörligt tilllägg må under i nämnda paragrafer angivna förutsättningar och enligt där givna föreskrifter utgå jämväl å dylik förhöjning.

4. Vad i 3 § 3 mom. första stycket civila avlöningsreglementet stadgas skall icke äga tillämpning å här avsedd sakkunnig.

Fråga om tillstånd, varom förmäles i 4 § 2 mom. civila avlöningsreglementet, prövas beträffande sakkunnig av Kungl. Maj:t.

Ersättning till vikarie å sakkunnigbefattning bestämmes av Kungl. Maj:t.

Förordnas sakkunnig att såsom vikarie bestrida befattning, för vilken utgår lön enligt allmän löneplan, skall ersättning för vikariatet likaledes bestämmas av Kungl. Maj:t.